

Publicerad 2011-10-01 00:13 av Yrre

Må jag bruten resas

Lämna,

slumrande,

jag ska ej växa dig i ljus

Just nu är det mörkermåne

som vandrar kring vårt hus

Men hör

så klär afton

sin bleka krinolin

och veka skörden

honung

om än förlupna bin

så ska natten mörk i sina kläder

viska och ve dem båda

jag ska ursinngt leta din dolda gestalt

mer än myrfångets klåda!

Märk! Se!

hur hon afton syr

du kan bli så mycke mer

än kärleks brodyr!

Så älskligt jag bemödat

inten nej intet

så och min skörd

där näring förlorats

finnes ingen efterbörd

O födelse

som skärseld

så må och kärlek

finnas till

Att du måhända älskar mig

som natt med gryning vill

å att jag må räcka till.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten